

สุภา บทที่ 17

เรื่องเองศนุผลอลวง

“โอกาสที่จะเกิดการหลงผิดนั้นเกิดขึ้นได้
แต่่วิตติจะมีกับคนที่เป้นต้นเหตุทำให้
คนอื่นหลงผิด” นระเยชุตริสกับศิษย์

“ถ้าได้เอาหินไม้แป้งผูกคอคนนั้นถ่วงทะเล
ก็ดีกว่าที่ปล่อยให้เขานำคนเล็กน้อยสัก
คนเดียวให้หลงผิดไป”

เรื่องเองการยกโทษ

ระวังนะ ถ้านั่งองทำผิดต่อเจ้า ให้เตือนเขา
ถ้าเขากลับใจ ก็ยกโทษให้เขา
แม้ในวันหนึ่งๆ จะทำผิดต่อเจ้าถึง 7 ครั้ง
ถ้าเขากลับมาหาทุกครั้ง และบอกว่า

ความเชื่อที่มีชีวิต

“พระอาจารย์ โปรดให้เราเชื่อมากขึ้น.” ศิษย์มาทูลขอพระเยซู

“เพียงเจ้าเชื่อเท่าเมล็ดนุ่น เจ้าจะส่งถอนต้นหม่อนนี้ ไปปักในทะเล มันจะเชื่อฟังเจ้า!”

หน้าที่คนรับใช้

ถ้าเจ้านักงานออกไปทำงานในนา เมื่อ
เขากลับมา เจ้าจะบอกให้เขานั่งลงกิน
อาหารรึ?

จะไม่สั่งให้เขาเอาอาหารมา และรับใช้เจ้า
ก่อน จึงปล่อยให้เขาไปกินอาหารหรือ?

นายจะมาขอใจคนรับใช้ เพราะเขาทำ
ตามคำสั่งหรือ? เช่นกัน เมื่อเจ้าทำตาม
คำสั่งของเราทุกอย่างแล้ว จงพูดด้วยว่า

“ฉันเป็นคนรับใช้ที่ไม่มีบุญคุณต่อนาย
ฉันทำตามหน้าที่ซึ่งฉันต้องทำเท่านั้น!”

ศษเตยวที่ขอบศุค

แพศยี่ห้อพระเจ้า

รัชนีงါศของพระเจ้า

เหตุการณ์ต่าง ๆ เคยเกิดขึ้นในยุค
ของโนอาห์อย่างไร ก็จะเกิดเหมือนกัน
ในยุคของบุตรมนุษย์
ผู้คนนากันกิน ดื่ม แต่งงาน ยกให้
เป็นสามีภรรยา
จนถึงวันที่โนอาห์เข้าไปในเรือ

ลูกา 17:26-27

และน้ำมาท่วมพวกเขาหมดทุกคน!

ในยุคโลกก็เช่นกัน นวกเขา
กินดื่ม ซ้อขาย ทำไรโถนา
ก่อสร้าง

นอวันที่โลกออกจากเมืองโสโดม ไฟและกำมะถัน
จากฟ้า เทโถมลงมายาฉนวนวกเขาสิ้น

ริษที่บุตรมนุษย์จะเสิบมา
ตีระเป็หือฝางรัชนีง!

คนที่อยู่บนหลังคาตึก อย่าลงไปเก็บของ

